

चिन्तन

ईश्वर आश्रम रविवासरीय पूजा विधिः

प्रकाशक

ईश्वर आश्रम ट्रस्ट

ईशबर, निशात, श्रीनगर, कश्मीर

चिन्तन

ईश्वर आश्रम रविवासरीय पूजा विधि:

संपादक

ईश्वर आश्रम ट्रस्ट

प्रकाशक

ईश्वर आश्रम ट्रस्ट

ईशबर, निशात, श्रीनगर, कश्मीर

CC-0. Ishwar Ashram Trust. Digitized by eGagotri

दो शब्द

आज हमें इस बात का महान् हर्ष हो रहा है कि ईश्वरस्वरूप सद्गुरु महाराज की दसवीं निर्वाण जयंती पर इस लघुपुस्तिका का प्रकाशन ईश्वर आश्रम ट्रस्ट श्रीनगर काश्मीर की ओर से हो रहा है। ईश्वर आश्रम के सारे केंद्रों पर एक समान रविवासरीय पूजा क्रम हो, इसी उद्देश्य से हमे इस लघुपुस्तिका का प्रकाशन करना पड़ा। आशा है कि इसके प्रकाशन से भक्तजनों की चिरकालिक इच्छा पूर्ण होगी।

इस पुस्तिका में श्रीरामेश्वराचार्यकृत श्रीगुरुस्तुति के साथ साथ आचार्य अभिनव गुप्त रचित कुछेक स्तोत्र भी जोड़े गये हैं। श्रीसद्गुरु पाद वर्णित श्रीअमृतेश्वर भैरव स्तुति को भी यथा संभव इस पुस्तिका में रखने का प्रयास किया गया है ताकि सारे जिज्ञासुसाधक किसी प्रकार की कमी का अनुभव न करें। अंत में श्रीबहुरूप गर्भस्तोत्र और महिम्नस्तोत्र भी पाठकों की सुविधा के लिए रखा गया है। श्रीसद्गुरु महाराज की अष्टोत्तरशतनामावली का प्रथम संस्करण समाप्त हुआ था, अतः इस पुस्तिका के साथ इसका नवीन संशोधित संस्करण प्रकाशित करना पड़ा ताकि एकही पुस्तिका को जेब में रखकर अपना नित्यनैमित्तिक पूजाक्रम भक्तजन यात्रा करते समय या विदेश में या कहीं भी, संपन्न कर सके। ईश्वर आश्रम ट्रस्ट, प्रो० मखनलाल कुकिलू का आभारी है कि उन्होंने इस पूजा विधि: को पुस्तिका का रूप देकर अपने गुरुभाईयों को लाभान्वित किया ॥

आश्विन कृष्ण चतुर्थी

ईश्वर आश्रम ट्रस्ट

6 सितम्बर, 2001

ईश्वर निशात, श्रीनगर, काश्मीर

मनन के सोपान

१ ॐ श्रीगुरवे नमः	४
२ श्रीगुरुस्तुतिः	६
३ श्रीगुरुमहिमा	२३
४ देहस्थदेवताचक्रस्तोत्रम् — आचार्य अभिनव गुप्त	२४
५ श्रीश्रीज्ञाननेत्रपादरचितं कालिकास्तोत्रम्।	२६
६ अमृत वर्षा — ईश्वर स्वरूप द्वारा प्रस्फुटित	२९
७ श्रीसद्गुरुवचनामृत	३२
८ शांति मंत्र	४०
९ अष्टोत्तरशतनामावली — प्रो० मखनलाल कुकिलू	४२
१० नमः स्वच्छन्दभैरवाय — श्रीललित स्वच्छन्दतन्त्र	६१
११ श्री गुरवे शिवाय नमः	७१
१२ श्रीमहिम्नस्तोत्र — श्री पुष्पदन्ताचार्य	७२
१३ भैरवस्तोत्र — आचार्यअभिनवगुप्त	आवरण पृष्ठ
१४ आरती श्रीसद्गुरुदेव की	आवरण पृष्ठ

॥ ॐ श्रीगुरवे नमः ॥

आलम्बे जगदालम्बं हेरम्बचरणाम्बुजम् ।
 शुष्यन्ति यद्रजः स्पर्शात् सद्यः प्रत्यूहवारधयः ॥
 अदृष्टविग्रहागतं मरीचिचक्रविस्तरम् ।
 अनुग्रहैककारणं नमाम्यहं गुरुक्रमम् ॥
 नमः कारुण्यदेहाय वीराय शुभदन्तिने ।
 भक्तिगम्याय भक्तानां दुःखहर्त्रे नमोऽस्तुते ॥
 लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ।
 येषामिन्दीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दनः ॥
 महाबले ! महोत्साहे ! महाभयविनाशिनि ! ।
 त्राहि मां देवि ! दुष्प्रेक्ष्ये ! शत्रूणां भयवर्द्धनि ! ॥
 गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुः साक्षान्महेश्वरः ।
 गुरुरेव जगत्सर्वं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥
 नमामि सद्गुरुं शान्तं प्रत्यक्षं शिवरूपिणम् ।
 शिरसा योग पीठस्थं धर्मकामार्थ सिद्धये ॥
 श्रीगुरुं परमानन्दं वन्दाम्यानन्दविग्रहम् ।
 यस्य सन्निधिमात्रेण चिदानन्दायते परम् ॥

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया ।
 चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥
 ज्ञानिनां ज्ञानरूपाय प्रकाशाय प्रकाशिनाम् ।
 विवेकिनां विवेकाय विमर्शाय विमर्शिनाम् ॥
 ध्यानमूलं गुरोर्मूर्तिः पूजामूलं गुरोः पदम् ।
 शास्त्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥
 यो गुरुः स शिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ।
 उभयोरन्तरं नास्ति गुरोरपि शिवस्य च ॥
 ब्रह्मानन्दं परमसुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिम् ।
 द्वन्द्वातीतं गगन सदृशं तत्त्वमस्यादि लक्ष्यम् ।
 एकं नित्यं विमलमचलं सर्वदा साक्षिभूतं
 भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥
 घोर संसारकान्तार—समुत्तारैकहेतवे ।
 नमस्ते चित्स्वरूपाय शिवाय गुरवे नमः ॥
 यस्य स्मरणमात्रेण ज्ञानमुत्पद्यते स्वयम् ।
 स एव सर्वसंपत्तिस्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥
 नमस्ते गुरवे तस्मै इष्टदेव स्वरूपिणे ।
 यस्य वागमृतं हन्ति विषं संसार संज्ञकम् ॥

येन स्मृतेन भवपाशानिकृन्तनैका
 संवित्समुल्लसति सर्वगता शिवाख्या।
 नृणामनुत्तरपदप्रविकासहेतु-
 स्तस्मै नमोऽस्तु गुरवे परमेश्वराय॥

श्रीकुर्लाणवतंत्र

ओं

श्रीगुरवे नमः

श्रीरामेश्वराचार्यकृता

श्रीगुरुस्तुतिः।

गुरुशक्तिर्जयत्येका मद्रूपप्रविकासिका।
 स्वरूपगोपनव्यग्रा शिवशक्तिर्जिता यया॥ १॥

यस्य प्रसादादहमेव शम्भु-

र्यस्य प्रसादादहमीश्वरोऽस्मि।

यस्य प्रसादादहमेव सर्व-

स्तस्मै नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ २॥

शैवप्रजाः स्रष्टुमना महेशो

गुरुक्रमेऽभून्मनुदेवरूपः।

स्तुमो गुरुं तं परमेष्ठिरूपं

साक्षाच्छिवं श्रीमनुदेवमेव ॥ ३ ॥

विकल्पशान्त्यर्थमिव प्रवृत्ता-

च्छास्त्रात्सदादूरतमस्वभावे।

संवित्स्वभावे परिवर्तमानो

दृष्ट्यैव शिष्यानकरोत्स शंभून् ॥ ४ ॥

तत्सिद्धपादप्रभवत्प्रकाशो

माहेश्वरोऽवाप्तशिवात्मभावः।

श्रीमानभूद्राम इति प्रसिद्धो

यो मद्गुरोः कल्मषरावणारिः ॥ ५ ॥

ज्येष्ठोऽप्यसौ मद्गुरुजन्मजात-

हर्षोल्लसद्विस्मृतदेहभावः।

रामोऽस्म्यहं लक्ष्मण एष जात

इत्येव गायन् सहसा ननर्त ॥ ६ ॥

शिष्यान् समुद्बोधयितुं स नित्यं
 सदातनं स्वस्य शिवस्वभावम्।
 प्रादर्शयद्देहगतं समक्षं
 होराश्चतस्रोऽधिगतः समाधिम् ॥ ७ ॥

कृत्यं विधेयस्य जनस्य शेषं
 सप्ताब्दकल्पस्य च लक्ष्मणस्य।
 शिष्यप्रधानं महताबकाकं
 निर्दिश्य सोऽगान्निजधाम शैवम् ॥ ८ ॥

न लक्षणं यस्य न योऽस्ति लक्ष्यः
 षडध्वनो योऽस्ति च लक्ष्मभूतः।
 यो लक्ष्मणस्येव च लक्ष्मणस्य
 रामो गुरू राम इव स्तुमस्तम् ॥ ९ ॥

ऊर्जस्य शुक्ले च तिथौ चतुर्थ्यां
 जगज्जिगीषून् स्वत ऊर्जयन्तः।
 आविर्बभूवुर्महताबकाकाः
 काश्मीरकण्डाभिधजन्मभूमौ ॥ १० ॥

तानद्य सर्वे वयमाविशन्तो

गुरून् स्मरन्तो मनसाथ वाचा।

विशुद्धभक्त्या प्रणता नमामः

स्थितांश्च ज्ञानप्रभयागतानपि॥ ११॥

तज्ज्ञानगोत्रे गुरवश्चकासति

ज्ञानप्रभाभिः प्रसृताभिरद्य।

श्रीलक्ष्मणाख्याः प्रणतां जनानां

दृष्ट्यैव दृष्टेः तमसां विघातकाः॥ १२॥

बिभर्ति स्वस्मिन् स्वविमर्शशक्त्या

सर्गस्थितिध्वंसमनारतं यः।

तमच्छमच्छन्नमनन्तरूपं

श्री लक्ष्मणाख्यं प्रणमामि वन्द्यम्॥ १३॥

प्रकाशरूपस्य चिदात्मनस्ते

स्वातन्त्र्यमेतन्नहि किञ्चिदन्यत्।

शिवादिपृथ्व्यन्तसमस्तविश्व-

रूपेण चैकोऽपि विभासि यत्त्वम्॥ १४॥

त्वय्येव भातः स्मृतिविस्मृती ते
 द्वयोरपि त्वं स्वयमेव भासि।
 तथापि सांमुख्यसुखाभिवर्षिणी
 स्मृतिः प्रिया ते नहि विस्मृतिर्मे॥ १५॥

वाचा कया त्वामहमीशमीडे
 प्रसादये त्वां क्रियया कया वा।
 यतः सदान्तर्मुखभास्वरूपो
 न मायिकं पश्यसि किञ्चिदेतत्॥ १६॥

स्तुवन्नपि त्वामहमेमि सद्यः
 परामृताधायि चमत्कृतिं ते।
 तथाप्यविच्छिन्नसुखैकधाम
 याचे स्वभावं त्वदकृत्रिमं तम्॥ १७॥

तस्याप्रतर्क्य विभवस्य महेश्वरस्य
 पादौ नमामि नयनामृतलक्ष्मणस्य।
 देवस्य यस्य महतः करुणाकटाक्षै-
 रालोकितोऽहमिह विश्ववपुर्विभामि॥ १८॥

प्रत्यात्मभूतः परमात्मरूपो

नित्यः शिवः सर्वसुलक्षणोऽसि।

लोकैरलक्ष्यो विदुषाभिलक्ष्यो

विलक्षणो लक्ष्मण उच्यसे त्वम्॥ १९॥

अनन्तशास्त्रोदधिमन्थनाप्यं

यदात्मतत्त्वं परमामृताख्यम्।

तद्वर्षिणी यस्य कृपाङ्गदृष्टिः

स त्वं शरण्यः शरणं ममासि॥ २०॥

शिष्याननेकाञ् जगतः समुद्धर-

त्रासीत्पुरा गुप्तगुरुर्गरीयान्।

यो लक्ष्मणो लक्ष्मण एष नो गुरुः

पायात्समस्ताञ् शरणागतान् सः॥ २१॥

शिवस्वरूपोऽपि जगत्स्वरूपः

स्वात्मस्वरूपोऽपि परस्वरूपः।

नित्योऽपि यो नित्यमनित्यरूप-

स्तस्मै नमः श्रीगुरवेऽद्भुताय॥ २२॥

दृष्टप्रभावं परिमुच्य देवं

स्तूयात्कथं दासजनः परेशम्।

युष्मत्कृपापाङ्गनिपीतपापा

भवन्ति सद्यः पशवो महेशाः॥ २३॥

किं वर्णयामो महताञ्च तेषां

भाग्यं भवत्पादरजोऽनुरागिणाम्।

पुण्यातिसंभारशतैरदृश्यो

येषां भवान् दृक्पथगोचरः शिवः॥ २४॥

श्रीगुरुं तमहं वन्दे कारुण्यरसनिर्भरम्।

स्वात्मभूतं जगद्भाति यत्कृपापाङ्गपाततः॥ २५॥

नुमः शारिकया जुष्टं प्रभया परिपूजितम्।

गुरुरूपधरं देवं लक्ष्मणं शान्तविग्रहम्॥ २६॥

जयत्येको जगत्यस्मिन् गुरुर्मे भोगमोक्षदः।

मोक्षलक्ष्मीसमाश्लिष्टो जन्मतो यश्च लक्ष्मणः॥ २७॥

नमः श्रीमहसे तस्मै स्वात्मसाम्राज्यदायिने।

भवबन्धच्छिदे दृष्ट्या, नररूपाय शूलिने॥ २८॥

वाचा दृशा तथा कृत्या स्वानन्दरसपूर्णया ।
 आह्लादं परमं यच्छन् गुरुः केनोपमीयताम् ॥ २९ ॥
 निखिलैरिन्द्रियैरेभिर्भिन्नवेद्यप्रदर्शिभिः ।
 दर्शितः शिव एवैको येन तस्मै नमो नमः ॥ ३० ॥
 स्वानन्दरसकल्लोलैरुल्लसन्नस्म्यहर्निशम् ।
 यद्दृष्टिपरिपूतोऽहमाश्रये तत्पदद्वयम् ॥ ३१ ॥
 स्वात्मावमर्शसंलग्ना परासहितवैखरी ।
 कृता येन गुरोस्तस्य वाचा कुर्व्यां स्तुतिं कया ॥ ३२ ॥
 गुरुस्तुतिपरैवेयं परासहितवैखरी ।
 इत्येवं जानतो मे वाक् का न स्तौति गुरुं कदा ॥ ३३ ॥
 शाङ्करी शुद्धविद्येव पूर्णकारुण्यनिर्भरा ।
 सर्वेश्वर्यप्रदा देवी जयति श्रीगुरुकृपा ॥ ३४ ॥
 नमो गुरुं महाकालजन्मग्रासावभासकम् ।
 स्वातन्त्र्योद्भासिताशेषघस्मरं लक्ष्मणं प्रभुम् ॥ ३५ ॥
 दीनोद्धरैककृत्याय करुणागाधसिन्धवे ।
 अनेकश्रीलसत्काय लक्ष्मणाय नमस्तमाम् ॥ ३६ ॥

यस्यां च सत्यामहमेव भामि
सर्वात्मना सर्वविकल्पहीनः।

यत्नैरलभ्यामतिदुर्लभां तां
श्रीसद्गुरोर्नौमि दयार्द्रदृष्टिम् ॥ ३७ ॥

आज्ञा यदीया तु कृपात्मिकैव
स्पन्दात्मिका कालकलाव्यतीता।
उन्मेषनामास्ति निमेषगर्भा
बिन्द्धात्मिका नादकलास्वरूपा ॥ ३८ ॥

विमर्शरूपा समनात्मिका या
प्रकाशजातापि तदात्मिकैव।
तं नौमि देवं विदुषां वरेण्यं
श्रीलक्ष्मणं व्यक्तसमस्तलक्षणम् ॥ ३९ ॥ (युगलकम्)

दृष्टुं स्वकीयपदपंकजमद्वितीय-
दृष्टिस्त्वयैव विहितात्र न संशयो मे।

किन्तु प्रभो! यदनयैव विश्वं
पश्याम्यतः सकलदेव भवत्स्वरूपम् ॥ ४० ॥

आमोदयन्ति हृदयं परितः परागाः

पीयूषवर्षिकिरणैरसयन्ति चन्द्राः।

देव! त्वदीयपदपंकजमेति यस्य

स्वान्ते तु तस्य मधुराश्च दिशो भवन्ति॥ ४१॥

जानाति सौख्यं, पदपंकजस्य

चेतो मदीयं, न भवानपीश।

मुक्त्वा द्विरेफं, मकरन्दसौख्यं

न वेत्तुमीष्टे, कमलाकरोऽपि॥ ४२॥

अनन्तजन्मार्जितपुण्यराशेः

फलं त्वदीयस्मृतिगोचरत्वम्।

लब्धस्य मे देव! सदैव चेतो

विलोकितुं वाञ्छति तेऽङ्घ्रिपद्मम्॥ ४३॥

देव! त्वदीयकरुणावरुणालयस्य

कल्लोलशीकरसुसेचनशांततृष्णाः।

नीतस्त्वया धृतकरोऽन्ध इवाहमीश!

संकल्पपंकरहिते सुपथि प्रयामि॥ ४४॥

क्रियां च कालं करणं कलां च
 योऽपेक्षते कृत्यविधौ न किञ्चित्।
 कुर्वन्न चाप्नोति च कर्तृभावं
 नुमो गुरुं तं करुणैकमूर्तिम् ॥ ४५ ॥

ब्रह्मामृतास्वादशिवस्वभावः
 स्वीयस्वभावो भवति प्रसह्य।
 पूतस्य ते देव! कृपाकटाक्षै-
 र्भवोऽपि स्वोद्भूततया विभाति ॥ ४६ ॥

हन्त्री विधात्री जगतोऽपि कर्त्री
 कृपैव ते नैव जनस्य बुद्धिः।
 सर्वार्त्तिहन्त्री भवदङ्घ्रिभक्तिः
 सापि प्रभो! त्वत्कृपया भवित्री ॥ ४७ ॥

नित्यापरोक्षं तव देव रूपं
 प्रकाशमानं परितः पुरस्तात्।
 सर्वादि चाद्यन्तविहीनमेवं
 पश्यामि देव! कृपया तवैव ॥ ४८ ॥

स्वाराज्यसाम्राज्यपदप्रदायिने
नित्याय शांताय परापरात्मने।

कारुण्यपूरामृतवर्षिदृष्टये

श्रीदेशिकायामिततेजसे नमः॥ ४९॥

स्तोतुं त्वां कः समर्थोऽस्ति प्राणबुद्धिप्रवर्तकम्।
किन्तु प्रभोः प्रसादार्थं ममैतद्वाग्विजृम्भणम्॥ ५०॥

किं न दत्तं त्वया मह्यं दर्शितं किं न मां पुनः।
तव स्तुतिपरैवेयं वाणी मे भवतात्प्रभो!॥ ५१॥

कुत्र नासि कदा नासि भाति किं वा त्वया विना।
स्थितं देवं नमस्यामि सेयमर्चा परा मम॥ ५२॥

न यत्र वाणी न मनोऽपि यस्मिन्
गुरौ कथञ्चित्क्रमते विशुद्धे।
कथं स्तुतिस्तस्य भवेत्परं स
भक्तार्थमद्यास्ति गृहीतरूपः॥ ५३॥

येन मानमितिमेयभानतः
 संनिवर्त्य निजवैभवे शिवे।
 स्थापितोऽस्मि कृपयावलोकित-
 स्तं नतोऽस्मिं गुरुमेव लक्ष्मणम्॥ ५४॥

सद्यः प्रपन्नजनताहृदयाम्बुजन्म
 संबोधयत्यखिलविश्वमयच्छदैर्यत्।
 तद्देशिकाङ्घ्रिजमहो मिहिरायमाणं
 शश्वच्चकास्तु सबलाकृति शाश्वतं नः॥ ५५॥

हृदम्बुजदिनेशाय मोहारण्यदवाग्नये।
 शान्तिरात्रिमृगाङ्काय चिद्रूपगुरवे नमः॥ ५६॥
 उपायवनचैत्राय शिवाय शिवयोगिनाम्।
 भविनां भुक्तिमुक्तचर्थ कल्पवृक्षाय ते नमः॥ ५७॥
 स्वात्मविश्रांतिदं यस्य दर्शनं भवतापहम्।
 नमस्तस्मै स्वतन्त्राय पारतन्त्र्यविनाशिने॥ ५८॥

आद्यन्तहीनोऽस्ति विभोर्हि यस्य
 भातं समस्तं भवमश्नुवानः।

संकोचशून्यप्रसरत्प्रकाशः

स मे गुरुः केन कथं स्तुतः स्यात्॥ ५९॥

वाचा निर्मलया सुधामधुरया दृष्ट्या च शिष्यात्रिजा-

नुद्धर्तुं नरविग्रहीव रमते यः स्वात्मसंस्थः शिवः।

तं वन्दे परमप्रकाशनिबिडं स्वेच्छास्फुरद्विग्रहं

कारुण्याम्बुनिधिं महागुरुवरं श्रीलक्ष्मणं सर्वदम् ॥ ६० ॥

शश्वच्छांतिसमावृतोऽपि विषयैरेभिर्निजोद्धासितै-

र्हासोल्लासविलासकौतुकपरः स्वस्मिन्समन्तात्स्थितः।

यश्चैतन्धसुधानिधिर्विजयते देवः स एको गुरु-

र्विद्वन्मानसपुष्करप्रविततज्ञानप्रभो लक्ष्मणः ॥ ६१ ॥

पूज्यः श्रीगुरुराजलक्ष्मणशिवः काश्मीरदेशस्थितो

भातु ध्वान्तनिवारको भुवि नृणां चित्ते स शान्तिप्रदः।

आसीदस्ति भवत्यपि प्रतिदिनं यो लीलया सन्ततं

स्वच्छः स्वाद्भुतशक्तिचक्रविभवस्त्रैलोक्यमेतज्जगत् ॥ ६२ ॥

वाणी यस्य सुनिर्मलातिसरसा तापत्रयोज्जासने

यद्दृष्टिंश् करुणाभरां नतजनोद्धारे परिस्पर्धते।

यत्रैकापि नतिर्ददाति सकलं साम्राज्यमत्यद्भुतं

तत्रैवास्तु महेश्वरे मम गुरौ श्रीलक्ष्मणे मे रतिः ॥ ६३ ॥

श्रीगुरुपदनखजन्मा

जन्मान्धस्यापि प्रकाशयन्नर्थान् ।

स जयति कोऽपि विकासः

प्रकाशमानोऽनवच्छिन्नः ॥ ६४ ॥

विनाशिताशेषविकल्पबुद्धय-

हरूपमन्त्रार्थविकासिकाभ्याम् ।

देहाद्यहंकारनिवर्तिकाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम् ॥ ६५ ॥

उद्धाटिताद्वैतमहेक्षणाभ्यां

निमीलितद्वैतविलोचनाभ्याम् ।

मोहान्धकारेऽपि विरोचनाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम् ॥ ६६ ॥

उद्धीर्णरागप्रतिरोधिकाभ्यां

विलीनबोधप्रतिबोधिकाभ्याम् ।

अनादिमायामलवारिकाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम् ॥ ६७ ॥

अम्बादिरौद्रचन्तमरीचिकाभ्यां

वर्णादिसर्वाध्वविवर्तिकाभ्याम्।

इच्छादिदेवीततचन्द्रिकाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम्॥ ६८॥

संसारदावानलघोरताप-

शान्त्यर्थपीयूषमहाहृदाभ्याम्।

आप्यायितस्मर्तृजनव्रजाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम्॥ ६९॥

समस्तविद्योदधिसारदाभ्यां

श्रीशारिकास्वान्तसुसेविताभ्याम्।

सच्छिष्यवृन्दैः परिपूजिताभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम्॥ ७०॥

प्रभाप्रकाशार्थधृतव्रताभ्यां

तिरस्कृतानादिमनस्तमोभ्याम्।

मुक्तिप्रदाभ्यां विभवप्रदाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम्॥ ७१॥

दौर्भाग्यदावाग्निशिवाम्बुदाभ्यां

दूरीकृताशेषविपत्ततिभ्याम्।

कृपाकृतार्थीकृतमादृशाभ्यां

नमो नमः श्रीगुरुपादुकाभ्याम्॥ ७२॥

इमानि पद्यपुष्पाणि सदाह्लादकराण्यतः।

लभन्तां स्वीयसाफल्यं गुरुपूजामहोत्सवे॥ ७३॥

गुरुस्तुतिफलं वक्तुं शक्तः शेषोऽपि नो परम्।

स्वदन्ते स्तुतिकर्तारः फलं सद्यः परामृतम्॥ ७४॥

रामेश्वरेण विदुषा

भक्तिप्रेरितचेतसा।

श्रीगुरोर्लक्ष्मणस्यैषा

रचिता पादुकास्तुतिः॥ ७५॥

इति मिथिलादेशस्थश्रीरामेश्वराचार्यवर्यस्य कृतिरियम्॥

श्रीगुरुमहिमा

गौरीपतिं जगन्नाथं सर्वसंकटनाशिनम्।
स्वभक्त्यामृतदातारं मुनीनां हितकारिणम्॥

समावेशरसास्वादपरमाह्लादचेतसाम्।
योगिनां हृदये नित्यं भासमानं चिदात्मकम्॥

गुरूणामपि सर्वेषां गुरुं चैकं जगद्गुरुम्।
नमाम्यहं महादेवं विश्वकल्याणकारिणम्॥

जयन्ति गुरुदेवानां पादपंकजपांसवः।
यत्संस्पर्शान्तिरन्त्येते जनाः संसारसागरम्॥

जयति श्री गुरोरेषप्रादुर्भावदिनोत्सवः।
समागता जना यस्मिन्भवन्ति विमलाशयाः॥

इति काश्मीरिकस्याचार्य जियालालकौलस्य कृतिरियम्॥

श्रीमन्महामाहेश्वराचार्यवर्यश्रीमदभिनवगुप्तपादविरचितं

देहस्थदेवताचक्रस्तोत्रम् ।

असुरसुरवृन्दवन्दितमभिमतवरवितरणे निरतम् ।
 दर्शनशतप्रयपूज्यं प्राणतनुं गणपतिं वन्दे ॥ १ ॥
 वरवीरयोगिनीगणसिद्धावलिपूजितांघ्रियुगलम् ।
 अपहृतविनयिजनार्तिं वटुकमपानाभिधं वन्दे ॥ २ ॥
 आत्मीयविषयभोगैरिन्द्रियदेव्यः सदा हृदम्भोजे ।
 अभिपूजयन्ति यं तं चिन्मयमानन्दभैरवं वन्दे ॥ ३ ॥
 यद्धीबलेन विश्वं भक्तानां शिवपथं भाति
 तमहमवधानरूपं सद्गुरुममलं सदा वन्दे ॥ ४ ॥
 उदयावभासचर्वणलीलां विश्वस्य या करोत्यनिशम् ।
 आनन्दभैरवीं तां विमर्शरूपामहं वन्दे ॥ ५ ॥
 अर्चयति भैरवं या निश्चयकुसुमैः सुरेशपत्रस्था ।
 प्रणमामि बुद्धिरूपां ब्रह्माणीं तामहं सततम् ॥ ६ ॥

कुरुते भैरवपूजामनलदलस्थाभिमानकुसुमैर्या।

नित्यमहंकृतिरूपां वन्दे तां शाम्भवीमम्बाम् ॥ ७ ॥

विदधाति भैरवार्चा दक्षिणदलगा विकल्पकुसुमैर्या।

नित्यं मनःस्वरूपां कौमारीं तामहं वन्दे ॥ ८ ॥

नैर्ऋतदलगा भैरवमर्चयते शब्दकुसुमैर्या।

प्रणमामि श्रुतिरूपां नित्यं तां वैष्णवीं शक्तिम् ॥ ९ ॥

पश्चिमदिग्दलसंस्था हृदयहरैः स्पर्शकुसुमैर्या।

तोषयति भैरवं तां त्वग्रूपधरां नमामि वाराहीम् ॥ १० ॥

वरतररूपविशेषैर्मारुतदिग्दलनिषण्णदेहा या।

पूजयति भैरवं तामिन्द्राणीं वृक्तनुं वन्दे ॥ ११ ॥

धनपतकिसलयनिलया या नित्यं विविधषड्रसाहारैः।

पूजयति भैरवं तां जिह्वाभिख्यां नमामि चामुण्डाम् ॥ १२ ॥

ईशदलस्था भैरवमर्चयते परिमलैर्विचित्रैर्या।

प्रणमामि सर्वदा तां घ्राणाभिख्यां महालक्ष्मीम् ॥ १३ ॥

षड्दर्शनेषु पूज्यं षट्त्रिंशत्तत्त्वसंवलितम्।

आत्माभिख्यं सततं क्षेत्रपतिं सिद्धिदं वन्दे ॥ १४ ॥

संस्फुरदनुभवसारंसर्वान्तः सततसन्निहितम्।

नौमि सदोदितमित्थंनिजदेहगदेवताचक्रम्॥ १५॥

इति श्रीमदाचार्याभिनवगुप्तपादविरचितं देहस्थदेवताचक्रस्तोत्रम्।

इति शिवम्।

ओं

अथ

श्रीश्रीज्ञाननेत्रपादरचितं कालिकास्तोत्रम्।

सिततरसंविदवाप्यं सदसत्कलनाविहीनमनुपाधि।

जयति जगत्त्रयरूपं नीरूपं देवि! ते रूपम्॥ १॥

एकमनेकाकारं प्रसृतजगद्व्याप्ति विकृतिपरिहीनम्।

जयति तवाद्द्वयरूपं विमलमलं चित्स्वरूपाख्यम्॥ २॥

जयति तवोच्छलदन्तः स्वच्छेच्छायाः स्वविग्रहग्रहणम्।

किमपि निरुत्तरसहजस्वरूपसंवित्प्रकाशमयम्॥ ३॥

वान्त्वा समस्तकालं भूत्या झंकारघोरमूर्तिमपि।

निग्रहमस्मिन्कृत्वानुग्रहमपि कुर्वती जयसि॥ ४॥

कालस्य कालि! देहं विभज्य मुनिपञ्चसंख्यया भिन्नम्।
 स्वस्मिन्विराजमानं तद्रूपं कुर्वती जयसि॥ ५॥
 भैरवरूपी कालः सृजति जगत् कारणादिकीटान्तम्।
 इच्छावशेन यस्याः सा त्वं भुवनाम्बिका जयसि॥ ६॥
 जयति शशाङ्कदिवाकरपावकधामत्रयान्तरव्यापि।
 जननि! तव किमपि विमलं स्वरूपरूपं परं धाम॥ ७॥
 एकं स्वरूपरूपं प्रसरस्थितिविलयभेदतस्त्रिविधम्।
 प्रत्येकमुदयसंस्थितिलयविश्रमतश्चतुर्विधं तदपि॥ ८॥
 इति वसुपंचकसंख्यं विधाय सहजस्वरूपमात्मीयम्।
 विश्वविवर्त्तावर्त्तप्रवर्त्तकं जयति ते रूपम्॥ ९॥ (युगलकम्)
 सदसद्विभेदसूतेर्दलनपरा कापि सहजसंवित्तिः।
 उदिता त्वमेव भगवति! जयसि जयाद्येन रूपेण॥ १०॥
 जयति समस्तचराचरविचित्रविश्वप्रपंचरचनोर्मि।
 अमलस्वभावजलधौ शान्तं कान्तं च ते रूपम्॥ ११॥
 सहजोल्लासविकासप्रपूरिताशेषविश्वविभवैषा।
 पूर्णा तवाम्ब! मूर्तिर्जयति परानन्दसंपूर्णा॥ १२॥
 कवलितसकलजगत्त्रयविकटमहाकालकवलनोद्युक्ता।
 उपभुक्तभावविभवप्रभवापि कुशोदरी जयसि॥ १३॥

रूपत्रयपरिवर्जितमसमं रूपत्रयान्तरव्यापि।

अनुभवरूपमरूपं जयति परं किमपि ते रूपम् ॥ १४ ॥

अव्ययमकुलममेयं विगलितसदसद्विवेककल्लोलम्।

जयति प्रकाशविभवस्फीतं काल्याः परं धाम ॥ १५ ॥

ऋतुमुनिसंख्यं रूपं विभज्य पंचप्रकारमेकैकम्।

दिव्यौघमुद्गिरन्ती जयति जगत्तारिणी जननी ॥ १६ ॥

भूदिग्गोखगदेवीचक्रलसज्ज्ञानविभवपरिपूर्णम्।

निरुपमविश्रांतिमयं श्रीपीठं जयति ते रूपम् ॥ १७ ॥

प्रलयलयान्तरभूमौ विलसितसदसत्प्रपंचपरिहीनाम्।

देवि! निरुत्तरतरां नौमि सदा सर्वतः प्रकटाम् ॥ १८ ॥

यादृङ् महाश्मशाने दृष्टं देव्याः स्वरूपमकुलस्थम्।

तादृङ् जगत्त्रयमिदं भवतु तवाम्ब! प्रसादेन ॥ १९ ॥

इत्थं स्वरूपस्तुतिरभ्यधायि

सम्यक्समावेशदशावशेन।

मया शिवेनास्तु शिवाय सम्यङ्

ममैव विश्वस्य तु मंगलाय ॥ २० ॥

कृतिरियं श्रीश्रीज्ञाननेत्रपादानामिति शिवम्

नमः शिवाय

अमृत वर्षा

ओमिति स्फुरदुरस्यनाहतं गर्भगुम्फितसमस्तवाङ्मयम् ।
 दन्ध्वनीति हृदि यत्परं पदं तत्सदक्षरमुपास्महे महः ॥ १ ॥

भानुना तुहिनभानुना बृहद्भानुनाच विनिवर्तितं न यत् ।
 येन तज्झगिति शान्तिमान्तरंध्वान्तमेतितदुपास्महे महः ॥ २ ॥

तर्ककर्कशगिरामगोचरंस्वानुभूतिसमयैकसाक्षिणम् ।
 मीलिताखिलविकल्पविप्लवंपारमेश्वरमुपास्महे महः ॥ ३ ॥

पद्मसद्यकरमर्दलालितंपद्मनाभनयनाब्जपूजितम् ।
 पद्मबन्धुमुकुटांशुरञ्जितंपादपद्मयुगमैश्वरं स्तुमः ॥ ४ ॥

यदि हरोऽसि तदा हर दुष्कृतंयदि भवोऽसि तदा भव भूतये ।
 यदि शिवोऽसितदाकुरुमेशुभंशमयदुःखमिदंयदि शंकरः ॥ ५ ॥

शरणं तरुणेन्दुशेखरः शरणं मे गिरिराजकन्यका ।
 शरणं पुनरेव तावुभौ शरणं नान्यदुपैमि दैवतम् ॥ ६ ॥

सदुपायकथास्वपण्डितोहृदये दुःखशरेण खण्डितः ।
 शशिखण्डशिखण्डमण्डनंशरणं यामि शरण्यमीश्वरम् ॥ ७ ॥

रामनामजपतां कुतो भयंसर्वतापशमनैकभेषजम्।
पश्य तातममगात्रसन्निधौपावकोऽपि सलिलायतेऽधुना ॥ ८ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं

काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम्।

पारिजाततरुमूलवासिनं

भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ ९ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र

तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम्।

वाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं

नमत राक्षसान्तकम् ॥ १० ॥

मानुष्यनावमधिगम्य चिरादवाप्य

निस्तारकञ्च करुणाभरणं भवन्तम्।

यस्याभवद्भरवशस्तरितुं भवाब्धिं

सोऽहं बुडामि यदि कस्य विडम्बनेयम् ॥ ११ ॥

महेश्वरे वा जगतामधीश्वरे

जनार्दने वा जगदन्तरात्मनि।

न कापि भेदप्रतिपत्तिरस्ति मे

तथापि भक्तिस्तरुणेन्दुशेखरे ॥ १२ ॥

वामे भूमिसुता पुरश्च हनुमान् पश्चात् सुमित्रासुतः
 शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाख्यादिकोणेषु च।
 सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्
 मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम् ॥१३॥

तव च काचन न स्तुतिरम्बिके
 सकलशब्दमयी किल ते तनुः।
 निखिलमूर्तिषु मे भवदन्वयो
 मनसिजासु बहिष्प्रसरासु च ॥ १४ ॥

इति विचिन्त्य शिवे शमिताशिवे
 जगति जातमयत्नवशादिदम्।
 स्तुतिजपार्चनचिन्तनवर्जिता
 न खलु काचन कालकलापि मे ॥ १५ ॥ (युगलकम्)

ऊनाधिकमविज्ञातं पौर्वापर्यविवर्जितम्।
 यच्चावधानरहितं बुद्धेर्विस्खलितं च यत् ॥ १६ ॥
 तत्सर्वं मम सर्वेश भक्तस्यार्तस्य दुर्मतेः।
 क्षन्तव्यं कृपया शंभो! यतस्त्वं करुणापरः ॥ १७ ॥

अनेन स्तोत्रयोगेन तवात्मानं निवेदये।
 पुनर्निष्कारणमहं दुःखानां नैमि पात्रताम् ॥ १८ ॥ (तिलकम्)

ॐ शांतिः! शांतिः!! शांतिः!!!

श्रीसद्गुरुवचनामृत

अमृतेश्वर-भैरवस्तुतिः

लिंगेऽत्र भक्त दयया क्षणमात्रमेकं
 स्थानं व्यधाय भव मद्विहितं पुरारे !।
 सर्वेश ! विश्वमय ! हृत्कमलाधिरूढः
 पूजां गृहाण भगवन् ! भव मेऽद्य तुष्टः॥

भूमेर्जलात्तु पवनादनलाद् हिमांशोः
 उष्णांशुतो हृदयतो गगनात् समेत्य।
 लिंगेऽत्र सन्मणिमये मदनुग्रहार्थं
 भक्त्यैकलभ्य ! भगवन् ! भव सन्निधानम्॥

त्वं सर्वगोऽसि भगवन् किल यद्यपि त्वां
 आवाहयामि यथा व्यजनेन वायुम्।
 गूढो यथैव दहनो मथनादुपैति
 आवाहितोऽसि तथा दिशतु मां तवार्चाम्॥

मालाधराच्युत विभो परमार्थमूर्ते

सर्वज्ञ सर्वकरणदि शुभ स्वभावे।

लिंगेऽत्र सन्मणिमये मदनुग्रहार्थं

भक्त्यैकलभ्य ! भगवन् ! कुरु सन्निधानम्॥

भगवन् ! पार्वतीनाथ ! भक्तानुग्रहकारक !

अस्मद्दयानुरोधेन सन्निधानं कुरु प्रभो ! ॥ तीन वार पढ़ें॥

ॐ जुं सः अमृतेश्वरभैरवाय नमः॥ १०

अन्तरालीनतत्त्वौघं चिदानन्दघनं महत्।

यत्तत्त्वं शैवधामाख्यं तदोमित्यभिधीयते॥

तादृगात्मपरामर्शशालिनी शक्तिरस्य या।

देशकालापरिच्छिन्ना सा जुंशब्देनकथ्यते॥

सिसृक्षोल्लेखनिर्माणशक्तित्रितयनिर्भरा।

जगतो येशिताशक्तिः सा स इत्युच्यते स्फुटम्॥

स्वशक्त्यभिव्यक्तिमये मोक्षेऽस्यैश्वर्ययोगतः।

स्वोपासकानाममृतेश्वरत्वं तस्य सुस्फुटम्॥

नीलहर्षादिभेदेन यद्बाह्याभ्यन्तरं जगत् ।

अहमित्यामृशन्पूर्णे भैरवः समुदाहृतः ॥

देहप्राणसुखादीनां न्यग्भावाद्भक्तसंहतेः ।

या चिदात्मनि विश्रान्तिर्नमःशब्देन सोच्यते ॥

त्रयी सप्तचतुर्युगमये त्रितयवर्त्मनि ।

स्थितो यः शक्तिसहितः स जयत्यमृतेश्वरः ॥

आत्मेन्दुधमनि युगेशनरेशपुत्र—

चित्रां त्रिशूलबिलधामनि सृष्टशक्तिम् ।

वैसर्गिके चित्तिपदेऽप्यथपुण्डरीकां

काञ्चित्परां त्रिकपरां प्रणमामि देवीम् ॥

श्रीमत्सदाशिवपदेऽपि महोग्रकाली

भीमोत्कटभ्रुकुटिरेष्यति भंगभूमिः ।

इत्याकलय्य परमां स्थितिमेत्य काल—

संकर्षिणीं भगवतीं हठतोऽधितिष्ठेत् ॥

तन्मध्ये तु परादेवी दक्षिणे च परापरा

अपरा वामश्रृंगे तु मध्यश्रृंगोर्ध्वतः श्रृणु ।

या सा संकर्षिणी काली परातीता व्यवस्थिता ॥

कृत्वाधारधरां चमत्कृतिरसप्रोक्षाक्षणक्षालिता—
 मात्तैर्मनसतः स्वभावकुसुमैः स्वामोदसंदोहिभिः।
 आनन्दामृतनिर्भरस्वहृदयानर्घार्घपात्रक्रमात्
 त्वां देव्या सह देहदेवसदने देवार्चयेऽहर्निशम्॥

नानास्वादरसामिमां त्रिजगतीं हृच्छक्रयन्त्रार्पिता
 मूर्ध्वाधस्तविवेकगौरवभरान्निष्पीड्यनिःष्यन्दितम्।
 यत्संवित्परमामृतं मृतिजराजन्मापहं जृम्भते
 तेन त्वां हविषा परेण परमे संतर्पयेऽहर्निशम्॥

कालाग्निरुद्रात्प्रसृतं च तेजो
 भूरि स्फुटं दीप्ततरं विचिन्त्यम्।
 ऊर्ध्वे स्थिता चन्द्रकला च शान्ता
 पूर्णामृतानन्दरसेन देवि॥

तदोभयोर्वह्निविषानुयोगात्
 तेजश्शशांकौ द्रवितौ च यस्मात्।
 तेजश्शशांकस्फुटमिश्रितत्वाद्
 भवेत् तदार्कं त्ववताररूपम्॥

परस्परसमाविष्टौ चन्द्रेऽनीष्टीटिभे शशी
 चन्द्रं सृष्टिं विजानीयादग्निःसंहार उच्यते।
 अवतारो रवि प्रोक्तो मध्यस्थः परमेश्वरः॥

ततः सकाशात्प्रभवाप्ययौ स्तो
 यस्मादयं विश्वसमग्रभेदः।
 एतच्च विद्वान् विदितार्थभावो
 ध्यायेत् युक्त्यात्मचिदर्करूपम्॥

द्वारेशा नवरन्ध्रगा हृदयगो वास्तुर्गणेशो महान
 शब्दाद्या गुरवः समीरदशकं त्वाधारशक्त्यात्मकम्।
 चिद्देवोऽथ विमर्शशक्तिसहितः षाड्गुण्यमंगावलि-
 लोकेशाः करणानि यस्य महिमा तं नेत्रनाथं स्तुमः॥

विगलति भवदौर्गत्यं मोक्षश्री श्रयति हृत्कजं कचति।
 प्रसरति परमानन्दो यत्र तदीर्शाचनं जयति॥ तीन वार पढ़ें॥
 संग्रहेण सुखदुःखलक्षणं मां प्रति स्थितमिदं शृणु प्रभो।
 सौख्यमेष भवता समागमः स्वामिना विरह एव दुःखिता॥
 दासधाग्नि विनियोजितोऽप्यहं स्वेच्छयैव परमेश्वर त्वया।
 दर्शनेन न किमस्मि पात्रितः पादसंवहनकर्मणापि वा॥

शक्तिपातसमये विचारणं प्राप्तमीश न करेषि कर्हिचित्।
 अद्य मां प्रति किमागतं यतः स्वप्रकाशनविधौ विलम्बसे॥
 त्वामगाधमविकल्पमद्वयं स्वं स्वरूपमखिलार्थघस्मरम्।
 आविशन्नहमुमेश सर्वदा पूजयेयमभिसंस्तुवीय च॥
 यो विचित्ररस सेक वर्धितः शंकरेति शतशोऽप्युदीरितः।
 शब्दआविशति तिर्यगाशयेष्वप्ययं नवनव प्रयोजनः॥
 ते जयन्तिमुखमण्डले भ्रमन्अस्ति येषु नियतं शिवध्वनिः।
 यः शशीव प्रसतोऽमृताशयात्स्वादु संस्रवति चामृतं परम्॥

दस मिन्ट के लिए गुरुमंत्र साधना में लीन रहें
 अस्तंगतवति प्राणे त्वपानेऽभ्युदयोन्मुखे।
 तावत् सा कुम्भकावस्था योगिभिरनुभूयते॥
 यथा निमीलने काले प्रपञ्चो नैव दृश्यते।
 तथैवोन्मीलने स्याच्चेदेतद्ध्यानस्य लक्षणम्॥
 प्रकाशमाने परमार्थभानौ नश्यत्यविद्यातिमिरे समस्ते।
 तदा बुधा निर्मलदृष्टयोऽपिकिञ्चिन्न पश्यन्ति भवप्रपञ्चम्॥
 प्रनष्टवायुसंचारः पाषाण इव निश्चलः।
 परजीवैक्यधर्मज्ञो योगी योगविदुच्यते॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः पुनातु वःसहस्रचक्षुर्भगवान् सहस्रपात्।
गलेऽङ्घ्रिमूलेनयनेचनिश्चलास्त्रयोऽप्यमीयंपुरुषाउपासते॥

मोहः शान्तो गुरुवरमुखाम्नाय तत्त्वोपलम्भात्
मग्नं चेतः समरससमास्वादलोलं चिदब्धौ।
भावत्रातः प्रशममगमन्निर्विकल्पे समाधौ
सिद्धाभासः स भवतु हि मे कोऽपि संविद्विकासः॥

श्रीरामः शरणं समस्त जगतां रामं नमामीश्वरं।
रामेण रचितं त्रिलोकमरिवलंरामाय तस्मै नमः॥
रामात् सर्वमिदं जगत् समुदितंरामस्य दासोऽस्म्यहं
रामे मे रतिरस्तु राम ! नहिमांमोक्तुं भवानर्हति॥
रामो राजमणिः सदा विजयतेरामं रमेशं भजे।
रामेण निहिता निशाचरचमूःरामाय तस्मै नमः॥
रामात् नास्ति परायणं परतरंरामस्य दासोऽस्म्यहं।
रामे चित्तलयः सदाभवतु मेभो राम ! मामुद्धर॥
उल्लङ्घ्यसिन्धोःसलिलंसलीलयः शोकवह्निंजनकात्मजायाः।
आदाय तेनैव ददाह लंकांनमामि तं प्रांजलिरांजनेयम्॥
मनोजवं मारुत तुल्य वेगंजितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम्।
वातात्मजं वानस्युथमुख्यंश्रीरामदत्तं शरणं मयादे॥

अभिनवरूपाशक्तिः तद्गुप्तो यो महेश्वरो देवः
तदुभय यामलरूपमभिनवगुप्तं शिवम् वन्दे॥

अगाध संशयाम्भोधि समुत्तरण तारिणीम्।
वंदे विचित्रार्थपदां चित्रांतां गुरुभारतीम्॥

गुरौ सन्निहिते यस्तु पूजयेदन्यमीश्वरिः।
स याति नरकं घोरं सा पूजा निष्फला भवेत्॥ ईश्वरस्वरूप॥

अदृष्टविग्रहागतं मरीचिचक्रविस्तरम्।
अनुग्रहैककारणं नमाम्यहं गुरुक्रमम्॥

ॐ अमृनेश्वरभैरवं स्वच्छन्दनाथं
श्रीकण्ठनाथं ऋषि दुर्वाससम्।
मानस पुत्रं त्र्यम्बकनाथं आमर्दकनाथं श्रीनाथम्॥

मानसपुत्रीं अर्धत्र्यम्बकाख्यां त्र्यम्बकादित्यम्।
संगमादित्यं वर्षादित्यमरुणादित्यम्॥

आनन्दं सोमानन्दं उत्पलदेवं आचार्यवरं श्रीशम्भुनाथम्।
लक्ष्मणगुप्तं, अभिनवगुप्तं, क्षेमराजं योगराजं च॥

श्रीगुरुमनकाकं, शैवाचार्यरामं तत्शिष्यं श्रीमहताबकाकम्।
गुरुसन्ततिरूपे अवतारितं शैवं शम्भुं ईश्वरस्वरूपं च॥

भैरवं रुद्रं शिवतन्त्रं आलयं करुणालयम्।

नमामि भगवत् पादं शंकरं लोकशंकरम्॥

शंकरं शंकराचार्यं महान्तमभिनवगुप्तम्।

शैव शंकर अवतारितं ईश्वरस्वरूपं पुनः पुनः नमामि॥

ईश्वरस्वरूपं पुनः पुनः नमामि॥

ईश्वरस्वरूपं पुनः पुनः नमामि॥

शांति मंत्र

शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो भवत्वयमा

शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुक्रमः॥

नमो ब्रह्मणे नमस्ते वायो

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि

त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि।

ऋतं वदिष्यामि

सत्यं वदिष्यामि

तन्मामवतु तद्वक्तारं अवतु
 अवतु माम् अवतुवक्तारं
 शांतिः शांतिः शांतिः॥

शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो भवत्वयमा
 शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुरुक्रमः॥
 नमो ब्रह्मणे नमस्ते वायो
 त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि।
 त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म आवादिषम्
 ऋतं अवादिषम्, सत्यमवादिषम्
 तन्मामावेत् तद्वक्तारमावेत्
 आवेत् मामावेत् वक्तारं
 शांतिः शांतिः शांतिः॥

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः।
 सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चित् दुःख भाक् जनः॥
 नन्दन्तु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदूषकाः।
 अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरुः सदा॥
 राजस्वस्ति प्रजास्वस्ति देशस्वस्ति तथैव च।
 यजमानगृहे स्वस्ति स्वस्ति गो ब्राह्मणेषु च॥

सद्गुरुलक्ष्मणदेवस्य अष्टोत्तरशतनामावली

ओं

गुरवे नमः

ओं ईश्वरस्वरूपाय विद्महे

ईश्वराश्रमाय धीमहि

तन्नोऽमृतेश्वरः प्रचोदयात् ॥३॥

सहस्रदलपंकजे सकलशीतरश्मिप्रभं
वराभयकराम्बुजं विमलगन्धपुष्पाम्बरम्।
प्रसन्नवदनेक्षणं सकलदेवतारूपिणम्
स्मरेत् शिरसि संततं ईश्वरस्वरूपं लक्ष्मणम्॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥

ईश्वरस्वरूपाय श्रीलक्ष्मणाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ १॥

“नारायणाय काक” आत्मजाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ २॥

‘अरिणी’ सुताय “कतिजी” प्रियाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ३॥

“महताबकाक”स्य शिष्योत्तमाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ४॥

श्रीरामदेवस्य च वल्लभाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५॥

महादेवशैले कृतसंश्रयाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ६॥

मासि वैशाखे बहुले भवाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ७॥

एकाधिकेशतिथि सम्भवाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८ ॥

शिष्यप्रियाय भयहारकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ९ ॥

“लालसअब” नाम्ना उपकारकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १० ॥

प्रद्युम्नपीठस्य महेश्वराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ११ ॥

सर्वान्तरस्थाय भूतेश्वराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १२ ॥

अमराभिवन्द्याय अमरेश्वराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १३ ॥

ज्वालेष्टदेव्या हि दत्ताभयाय
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १४ ॥
 देवाधिदेवाय भवान्तकाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १५ ॥
 संवित्स्वरूपाय विलक्षणाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १६ ॥
 हृत्पद्मसूर्याय विश्रान्तिदाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १७ ॥
 समस्तशैवागम पारगाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १८ ॥
 प्रसन्नधामामृत मोक्षदाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १९ ॥

रम्याय हृदाय परन्तपाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २० ॥

स्तोत्राय स्तुत्याय स्तुतिकराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २१ ॥

आद्यन्तहीनाय नरोत्तमाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २२ ॥

शुद्धाय शान्ताय सुलक्षणाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २३ ॥

आनन्दरूपाय अनुत्तराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २४ ॥

अजाय ईशाय सर्वेश्वराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २५ ॥

भीमाय रुद्राय मनोहराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २६ ॥

हंसाय शर्वाय दयामयाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २७ ॥

द्वैतेन्धनदाहक पावकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २८ ॥

मान्याय गण्याय सुभूषणाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ २९ ॥

शक्तिशरीराय परभैरवाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३० ॥

दानप्रवीराय गतमदाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३१ ॥

मतेरगम्याय परात्पराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३२ ॥

धर्मध्वजायाति शुभङ्कराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३३ ॥

स्वामिन् गौतम गोत्रोद्भवाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३४ ॥

मन्दस्मितेनाति सुखप्रदाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३५ ॥

यज्ञाय यज्याय च याजकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३६ ॥

देवाय वन्द्याय भवप्रियाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३७ ॥

सर्वत्र पूज्याय विद्याधराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३८ ॥

धीराय सौम्याय तन्त्रात्मकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ३९ ॥

मन्त्रात्मरूपाय दीक्षाप्रदाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४० ॥

संगीतसाराय गीतिप्रियाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४१ ॥

प्रत्यक्षदेवाय प्रभाकराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४२ ॥

अनघाय अज्ञान विध्वंसकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४३ ॥

सिद्धिप्रदाय बन्धुरर्चिताय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४४ ॥

अक्षरात्मरूपाय प्रिय व्रताय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४५ ॥

लावण्यकोषाय मदनान्तकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४६ ॥

अमितायानन्ताय भक्तप्रियाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४७ ॥

सोऽहंस्वरूपाय हंसात्मकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४८ ॥

उपाधिहीनाय निराकुलाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ४९ ॥

राजीवनेत्राय धनप्रदाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५०॥

गोविन्दरूपाय गोपीधवाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५१॥

नादस्वरूपाय मुरलीधराय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५२॥

बिसतन्तुसूक्ष्माय महीधराय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५३॥

राकेन्दुतुल्याय सौम्याननाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५४॥

सर्वज्ञरूपाय च निष्क्रियाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५५॥

चितिस्वरूपाय तमोपहाय।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५६॥
 आबालवृद्धान्त प्रियंकराय।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५७॥
 जन्मोत्सवे सर्वधनप्रदाय।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५८॥
 षडर्धशास्त्रस्य च सारदाय।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ५९॥
 अध्वा अतीताय सर्वान्तगाय।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ६०॥
 शेषस्वरूपाय सदातनाय।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ६१॥

प्रकाशपुञ्जाय सुशीतलाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६२ ॥

निरामयाय द्विजवल्लभाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६३ ॥

कालाग्निरुद्राय महाशनाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६४ ॥

अभ्यासलीनाय सदोदिताय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६५ ॥

त्रिवर्गदात्रे त्रिगुणात्मकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६६ ॥

प्रज्ञानरूपाय अनुत्तमाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६७ ॥

ईशानदेवाय मयस्कराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६८ ॥

कान्ताय त्रिस्थाय मनोमयाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ६९ ॥

हृत्पद्मतुल्याय मृगेक्षणाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ७० ॥

सर्वार्थदात्रेऽपि दिगम्बराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ७१ ॥

तेजस्स्वरूपाय गुरवे शिवाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ७२ ॥

कृतागसां द्राक् अघदाहकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ७३ ॥

बालार्कतुल्याय समुज्वलाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुवे शिवाय ॥ ७४ ॥

सिन्दूर लाक्षारुण आननाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुवे शिवाय ॥ ७५ ॥

सर्वात्मदेवाय अनाकुलाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुवे शिवाय ॥ ७६ ॥

मातृ प्रमेय प्रमाणमयाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुवे शिवाय ॥ ७७ ॥

रसाधिपत्याय रहःस्थिताय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुवे शिवाय ॥ ७८ ॥

उपमाविहीनाय उपमाधराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरुवे शिवाय ॥ ७९ ॥

स्वातन्त्र्यरूपाय स्पन्दात्मकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८० ॥

अभिनवगुप्ताय काश्मीरिकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८१ ॥

संकोचशून्याय विभूतिदाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८२ ॥

स्वानन्दलीलोत्सव संरताय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८३ ॥

मालिनीस्वरूपाय मातृकात्मकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८४ ॥

धर्मपददर्शन दीपकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८५ ॥

सायुज्यदात्रे परभैरवाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८६ ॥

पादाब्जदीप्त्याऽपहतमलाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८७ ॥

समस्तदैन्यादि विनाशकाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८८ ॥

महेश्वराय जगदीश्वराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ८९ ॥

खस्थाय स्वस्थाय निरंजनाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ९० ॥

विज्ञानज्ञानाम्बुभिः शान्तिदाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ९१ ॥

गुरवे मदीयाय मोक्षप्रदाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ९२॥

शिवावताराय च दैशिकाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ९३॥

अनादिबोधाय संवित्घनाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ९४॥

आचार्य शंकर गिरेः शिवाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ९५॥

परभैरवधाप्ति, कृतसंश्रयाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ९६॥

भैरवरूपाय श्रीलक्ष्मणाय।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय॥ ९७॥

रवेदिग्गोभूवर्ग चक्रेश्वराय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ९८ ॥
 स्वच्छन्दनाथाय मम पालकाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ ९९ ॥
 अमृतद्रवाय अमृतेश्वराय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०० ॥
 यज्ञस्वरूपाय फलप्रदाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०१ ॥
 नानदत्त आत्रेय पुत्रीसुताय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०२ ॥
 सत्याय नीलोत्पल लोचनाय ।
 तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥
 तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०३ ॥

भवाब्धिपोताय सुरेश्वराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०४ ॥

शिवस्वभावं ददते नराय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०५ ॥

विद्याशरीराय विद्यार्णवाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०६ ॥

मूर्धन्यदेवाय सकलप्रदाय ।

तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०७ ॥

योगीन्द्रनाथाय सदाशिवाय । तुभ्यं नमः श्रीगुरुलक्ष्मणाय ॥

तुभ्यं नमः श्रीगुरवे शिवाय ॥ १०८ ॥ तीन वार पढ़ें ॥

यः पठेत् प्रयतो भक्तः जपेत् वा गुरुसन्निधौ ।

गुरोःनामावली नित्यं गुरुस्तस्मै प्रसीदति ॥

गुरोर्माहात्म्य मालेयं सर्वताप निवारिका ।

गुम्फिता गुरुदासेन पिकेनह्यनुरोधतः ॥

जय गुरुदेव—जय गुरुदेव—जय गुरुदेव ।

नमः स्वच्छन्दभैरवाय

त्रिपञ्चनयनं देवं जटामुकुटमण्डितम् ।
 चन्द्रकोटिप्रतीकाशं चन्द्रार्धकृतशेखरम् ॥
 पञ्चवक्त्रं विशालाक्षं सर्पगोनासमण्डितम् ।
 वृश्चिकैरग्निवर्णाभैर्हीरेण तु विराजितम् ॥
 कपालमालाभरणं खड्गखेटकधारिणम् ।
 पाशांकुशधरं देवं शरहस्तं पिनाकिनम् ॥
 वरदाभयहस्तं च मुण्डखट्वांगधारिणम्
 वीणाडमरुहस्तं च घण्टाहस्तं त्रिशूलिनम् ॥
 वज्रदण्डकृताटोपं परश्वायुधहस्तकम् ।
 मुद्गरेण विचित्रेण वर्तुलेन विराजितम् ॥
 सिंहचर्मपरीधानं गजचर्मोत्तरीयकम् ।
 अष्टादशभुजं देवं नीलकण्ठं सुतेजसम् ॥
 ऊर्ध्ववक्त्रं महेशानि ! स्फटिकाभं विचिन्तयेत् ।
 आपीतं पूर्ववक्त्रं तु नीलोत्पलदलप्रभम् ॥
 दक्षिणं तु विजानीयाद्दामं चैव विचिन्तयेत् ।
 दाडिमीकुसुमप्रख्यं कुंकुमोदकसन्निभम् ॥

चन्द्रार्बुदप्रतीकाशं पश्चिमं तु विचिन्तयेत्।
 स्वच्छन्दभैरवं देवं सर्वकामफलप्रदम्॥
 ध्यायते यस्तु युक्तात्मा क्षिप्रं सिध्यति मानवः।
 या सा पूर्वं मया ख्याता अघोरी शक्तिरुत्तमा॥
 भैरवं पूजयित्वा तु तस्योत्संगे तु ता न्यसेत्।
 यादृशं भैरवं रूपं भैरव्यास्तादृगेव हि॥
 ईषत्करालवदनां गम्भीरविपुलस्वनाम्।
 प्रसन्नास्यां सदा ध्यायेद्भैरवीं विस्मितेक्षणाम्॥

ॐ श्रीबहुरूपगर्भस्तोत्रम्।

ब्रह्मादिकारणातीतं स्वशक्त्यानन्दनिर्भरम्।
 नमामि परमेशानं स्वच्छन्दं वीरनायकम्॥
 कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम्।
 पप्रच्छ प्रणता देवी भैरवं विगतामयम्॥

श्रीदेव्युवाच

प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु समयोल्लङ्घनेषु च।
 महाभयेषु घोरेषु तीव्रोपद्रवभूमिषु॥
 छिद्रस्थानेषु सर्वेषु सदुपायं वद प्रभो।
 येनायासेन रहितो निर्दोषश्च भवेन्नरः॥

श्रीभैरव उवाच

शृणु देवि परं गुह्यं रहस्यं परमाद्भुतम्।
 सर्वपापप्रशमनं सर्वदुःखनिवारणम्॥
 प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु तीव्रेष्वपि विमोचनम्।
 सर्वच्छद्रापहरणं सर्वार्तिविनिवारकम्॥
 समयोल्लंघने घोरे जपादेव विमोचनम्।
 भोगमोक्षप्रदं देवि सर्वसिद्धिफलप्रदम्॥
 शतजाप्येन शुद्धयन्ति महापातकिनोऽपि ये।
 तदर्धं पातकं हन्ति तत्पादेनोपपातकम्॥
 कायिकं वाचिकं चैव मानसं स्पर्शदोषजम्।
 प्रमादादिच्छया वापि सकृज्जाप्येन शुद्धयति॥
 यागारम्भे च यागान्ते पठितव्यं प्रयत्नतः।
 नित्ये नैमित्तिके काम्ये परस्याप्यात्मनोऽपि वा॥
 निश्छद्रकरणं प्रोक्तं स्वभावपरिपूरकम्।
 द्रव्यहीने मन्त्रहीने ज्ञानयोगविवर्जिते॥
 भक्तिश्रद्धाविरहिते शुद्धिशून्ये विशेषतः।
 मनोविक्षेपदोषे च विलोमे पशुवीक्षिते॥

विधिहीने प्रमादे च जप्तव्यं सर्वकर्मसु ।
 नातः परतरो मन्त्रो नातः परतरा स्तुतिः ॥
 नातः परतरा काचित्सम्यक्प्रत्यंगिरा प्रिये ।
 इयं समयविद्यानां राजराजेश्वरीश्वरि ॥
 परमाप्यायनं देवि भैरवस्य प्रकीर्तितम् ।
 प्रीणनं सर्वदेवानां सर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥
 स्तवराजमिमं पुण्यं शृणुष्वावहिता प्रिये ॥
 अस्य श्रीबहुरूपभट्टारकस्तोत्रमन्त्रस्य, श्रीवामदेवऋषिः,
 अनुष्टुप्छन्दः, श्रीबहुरूपभट्टारकोदेवता, आत्मनोवाङ्मनः
 कायोपार्जितपापनिवारणार्थं चतुर्वर्गसिद्धचर्त्तेपाठेविनियोगः ।

अथकरन्यासः

अघोरेभ्योअंगुष्ठाभ्यां नमः,

थघोरेभ्योतर्जनीभ्यां नमः, घोर घोरतरीभ्यश्चमध्यमाभ्यां
 नमः, सर्वतःअनामिकाभ्यां नमः, शर्वसर्वेभ्योकनिष्ठिकाभ्यां
 नमः, नमस्ते रुद्ररूपेभ्यःकरतल कर पृष्ठाभ्यां नमः ।

अथअङ्गन्यासः

अघोरेभ्योहृदयायनमः,

थघोरेभ्योशिरसेस्वाहाघोरघोरतरीभ्यश्च शिखायै वौषट्,

सर्वतः कवचाय हुम्, शर्वसर्वेभ्यःनेत्रत्रयाय वषट्,
नमस्तेरुद्ररूपेभ्यःअस्त्राय फट्। अघोरमन्त्रेण प्राणायामः।

वामे खेटकपाशशांगविलसद्दण्डं च वीणाण्टिके
बिभ्राणं ध्वजमुद्गरौ स्वनिभदेव्यंकं कुठारं करे।
दक्षेस्यंकुशकन्दलेषुडमरून्वज्जत्रिशूलाभयान
रुद्रस्थं शरवक्त्रमिन्दुधवलं स्वच्छन्दनाथं स्तुमः॥

ॐ बहुरूपाय विद्महे, कोटराक्षायधीमहि,
तन्नोऽघोरः प्रचोदयात्॥३॥

मूलं

ओम् अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरीभ्यश्च सर्वतः
शर्व सर्वेभ्यो नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः॥

ॐ नमः परमाकाशशायिने परमात्मने।

शिवाय परसंशान्तनिरानन्दपदाय ते॥

अवाच्यायाप्रमेयाय प्रमात्रे विश्वहेतवे।

महासामान्यरूपाय सत्तामात्रैकरूपिणे॥

घोषादिदशधाशब्दबीजभूताय शम्भवे।

नमः शान्तोग्रघोरादिमन्त्रसंरम्भगर्भिणे॥

रेवतीसंगविस्त्रम्भसमाश्लेषविलासिने ।
 नमः समरसास्वादपरानन्दोपभोगिने ॥
 भोगपाणे नमस्तुभ्यं योगीशैः पूजितात्मने ।
 द्वयनिर्दलनोद्योगसमुल्लासितमूर्तये ॥
 थरत्प्रसरविक्षोभविसृष्टाखिलजन्तवे ।
 नमो मायास्वरूपाय स्थाणवे परमेष्ठिने ॥
 घोरसंसारसंभोगदायिने स्थितिकारिणे ।
 कलादिक्षितिपर्यन्तपालिने विभवे नमः ॥
 रेहणाय महामोहध्वान्तविध्वंसहेतवे ।
 हृदयाम्भोजसंकोचभेदिने शिवभानवे ॥
 भोगमोक्षफलप्राप्तिर्हेतुयोगविधायिने ।
 नमः परमनिर्वाणदायिने चन्द्रमौलये ॥
 घोषाय सर्वमन्त्राणां सर्ववाङ्मयमूर्तये ।
 नमः सर्वाय शर्वाय सर्वपाशापहारिणे ॥
 रवणाय रवान्ताय नमस्ते रावराविणे ।
 नित्याय सुप्रबुद्धाय सर्वान्तरतमाय ते ॥
 घोषाय परनादान्तश्चराय खचराय ते ।
 नमो वाक्पतये तुभ्यं भवाय भवभेदिने ॥

रमणाय रतीशांगदाहिने चित्रकर्मिणे।
 नमः शैलसुताभर्त्रे विश्वकर्त्रे महात्मने॥
 तमःपारप्रतिष्ठाय सर्वान्तपदगाय ते।
 नमः समस्ततत्त्वाध्वव्यापिने चित्स्वरूपिणे॥
 रेवद्वराय रुद्राय नमस्ते रूपरूपिणे।
 परापरपरिस्पन्दमन्दिराय नमो नमः॥
 भरिताखिलविश्वाय योगिगम्याय योगिने।
 नमः सर्वेश्वरेशाय महाहंसाय शम्भवे॥
 चर्च्याय चर्चनीयाय चर्चकाय चराय ते।
 रवीन्दुसन्धिसंस्थाय महाचक्रेश ते नमः॥
 सर्वानुस्यूतरूपाय सर्वाच्छादकशक्तये।
 सर्वभक्षाय शर्वाय नमस्ते सर्ववेदिने॥
 रम्याय वल्लभाक्रान्तदेहार्थाय वियोगिने।
 नमः प्रपन्नदुष्प्राप्यसौभाग्यफलदायिने॥
 तन्महेशाय तत्त्वार्थवेदिने भवभेदिने।
 महाभैरवनाथाय भक्तिगम्याय ते नमः॥

शक्तिगर्भप्रबोधाय शरण्यायाशरीरिणे ।
 शान्तिपुष्ट्यादिसाध्यार्थसाधकाय नमोऽस्तु ते ॥
 रवत्कुण्डलिनीगर्भप्रबोधप्राप्तशक्तये ।
 उत्स्फोटनापटुप्रौढपरमाक्षरमूर्तये ॥
 समस्तव्यस्त संग्रस्तरश्मिजालोदरात्मने ।
 नमस्तुभ्यं महामीनरूपिणे विश्वगर्भिणे ॥
 रेवारणिसमुद्भूतवह्निज्वालावभासिने ।
 घनीभूतविकल्पात्मविश्वबन्धविलापिने ॥
 भोगिनीस्यन्दनारूढिप्रौढिमालब्धगर्विणे ।
 नमस्ते सर्वभक्ष्याय परमामृतलाभिने ॥
 णफकोटिसमावेशभरिताखिलसृष्टये ।
 नमः शक्तिशरीराय कोटिद्वितयसंगिने ॥
 महामोहमलाक्रान्तजीववर्गावबोधिने ।
 महेश्वराय जगतां नमः कारणबन्धवे ॥
 स्तेनोन्मूलनदक्षैकस्मृतये विश्वमूर्तये ।
 नमस्तेऽस्तु महादेवनाम्ने परस्वधात्मने ॥

रुद्राविणे महावीर्यरुरुवंशविनाशिने ।
रुद्राय द्राविताशेषबन्धनाय नमोऽस्तुते ॥

द्रवत्पररसास्वादचर्वणोद्युक्तशक्तये ।
नमस्त्रिदशपूज्याय सर्वकारणहेतवे ॥

रूपातीत नमस्तुभ्यं नमस्ते बहुरूपिणे ।
त्र्यम्बकाय त्रिधामान्तश्चारिणे चित्रचक्षुषे ॥
पेशलोपायलभ्याय भक्तिभाजां महात्मनाम् ।
दुर्लभाय मलाक्रान्तचेतसां तु नमो नमः ॥

भवप्रदाय दुष्टानां भवाय भवभेदिने ।
भव्यानां तन्मयानां तु सर्वदाय नमो नमः ॥

अणूनां मुक्तये घोरघोरसंसारदायिने ।
घोरातिघोरमूढानां तिरस्कर्त्रे नमो नमः ॥

सर्वकारणकलापकल्पितोल्लाससंकुलसमाधिविष्टराम् ।
हार्दकोकनदसंस्थितामपि तां प्रणौमि शिववल्लभामजाम् ॥

सर्वजन्तुहृदयाब्जमण्डलोद्भूतभावमधुपानलुम्पटाम् ।
वर्णभेदविभवान्तरस्थितां तां प्रणौमि शिववल्लभामजाम् ॥

इत्येवं स्तोत्ररालेशं महाभैरवभाषितम्।
योगिनीनां परं सारं न दद्याद्यस्य कस्यचित्॥

अदीक्षिते शठे क्रूरे निःसत्ये शुचिवर्जिते।
नास्तिके च खले मूर्खे प्रमत्ते विप्लुतेऽलसे॥

गुरुशास्त्रसदाचारदूषके कलहप्रिये।
निन्दके चुम्भके क्षुद्रेऽसमयज्ञे च दांभिके॥
दाक्षिण्यरहिते पापे धर्महीने च गर्विते।
भक्तियुक्ते प्रदातव्यं न देयं परदीक्षिते॥

पशूनां सन्निधौ देवि नोच्चार्यं सर्वथा क्वचित्।
अस्य स्मृतिमात्रेण विघ्ना नश्यन्त्यनेकशः॥

गुह्यका यातुधानाश्च वेताला राक्षसादयः।
डाकिन्यश्च पिशाचाश्च क्रूरसत्त्वाश्च पूतनाः॥

नश्यन्ति सर्वे पठितस्तोत्रस्यास्य प्रभावतः।
खेचरी भूचरी चैव डाकिनी शाकिनी तथा॥

ये चान्ये बहुधा भूता दुष्टसत्त्वा भयानकाः।
व्साधिदौर्भिक्षदौर्भाग्यमारिमोहविषादयः॥

गजव्याघ्राश्च ये घोरा पलायन्ते दिशो दश।
सर्वे दुष्टाः प्रणश्यन्ति चेत्याज्ञा पारमेश्वरी॥

इति श्रीललितस्वच्छन्दे बहुरूपगर्भस्तोत्रराजः संपूर्णः।
इति शिवम्।

श्री गुरवे शिवाय नमः

अस्त्यस्मिन्महसां महानिधिरसौ देवो विवस्वान् महान्
यस्मिन्नाग्रति जाग्रतीव रजनीसुप्ता इमे जन्मिनः।
किन्त्वेका महती ततो विजयते श्रीदैशिकाङ्घ्रिद्युति-
र्यद्भासाच्छुरितं चिरन्तनतमो हित्वैव जागर्ति सत्॥
ऊर्जस्य शुक्ले च तित्थौ चतुर्थ्यां जगज्जिषून् स्वत ऊर्जयन्तः।
आविर्बभूवुर्महताबकाकाः काश्मीरकण्डाभिधजन्मभूमौ॥
येऽस्माननेकानभिधाय दिव्यं ज्ञानञ्च जग्मुर्निजधाममध्ये।
तपस्यशुक्लस्यतिथौद्वितीयेसूर्याब्जयोः सन्धिमयेष्वनेहसि॥
अद्यापि येऽस्मानभिबोधयन्ति प्रयाणरूपेण निजेन कर्मणा।
प्रकाशरूपप्रथितैकधाप्ति रवीन्दुमध्ये जहतः शरीरम्॥

यज्जन्मना शर्मणगोष्यवात्स्यगोत्रं तथागोत्रमवापि लोके ।
अभ्युन्नतिं लोकहितैकहेतुं सर्वासु दिक्षु प्रसरत्प्रभावाम् ॥

तानद्य सर्वेवयमाविशन्तो गुरुन्स्मरन्तो मनसाथ वाचा ।
विशुद्धभक्त्या प्रणता नमामः स्थिताञ्च ज्ञानप्रभयागतानपि ॥
तज्ज्ञानगोत्रे गुरवश्चकासति ज्ञानप्रभाभिः प्रसृताभिरद्य ।
श्रीलक्ष्मणाख्यानमतांजनानां दृष्ट्यैवदृष्टेस्तमसांविघातकाः ॥

गुरुशिष्यस्वरूपेण दृश्यते यद्यपि द्विधा ।
तथापि श्रीगुरुः साक्षादेक एव विराजते ॥

महिम्नस्तोत्रम्

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नस्त्वयि गिरः ।
अथावाच्यः सर्वः स्वमति परिणामावधि गृणन्
ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोर-
 तद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि।
 स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
 पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः॥
 मधुस्फीता वाचः परममृतं निर्मितवत-
 स्तव ब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम्।
 मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
 पुनामीत्यर्थेऽस्मिन् पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता॥
 तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्
 त्रयीवस्तुव्यस्तं तिसृषु गुणाभिन्नासु तनुषु।
 अभव्यानामस्मिन्वरद रमणीयामरमणीं
 विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः॥
 किमीहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं
 किमाधारो धाता सृजति किमुपादान इति च।
 अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसरदुःस्थो हतधियः
 कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगतः॥
 अजन्मानोलोकाः किमवयववन्तो पि जगताम्-
 अधिष्ठातारं किं भवविधिरनाहत्य भवति।

अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो
यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति
प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।
रुचीनां वैचित्र्याहजुकुटिलनानापथजुषां
नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥

महोक्षः खट्वांगं परशुरजिनं भस्म फणिनः
कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम् ।

सुरास्तां तामृद्धिं दधति तु भवद्भू प्रणिहिताम्
न हि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥

ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्त्वध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।

समस्तेऽप्येतस्मिन्पुरमथन ! तैर्विस्मित इव
स्तुवञ्जिहेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥

तवैश्वर्यं यत्नाद् यदुपरि विरञ्चिर्हरिरधः

परिच्छेत्तुं यातावनलमनल स्कन्धवपुषः ।

ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरुगृणद्भ्यां गिरिश यत्

स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवर्तिर्न फलदिव ॥

अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरव्यतिकरं
 दशास्यो यद् बाहूनभृत रणकण्डूपरवशान्।
 शिरः पद्मश्रेणीरचितचरणम्भोरुहबलेः
 स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम्॥
 अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं
 बलात् कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः।
 अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिताङ्गुष्ठशिरसि
 प्रतिष्ठा त्वय्यासीद् ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः॥
 यद्विद्धिं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सती-
 मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः।
 न तच्चित्रं तस्मिन्वरिवसितरि त्वच्चरणयो-
 र्नकस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः॥
 अकाण्डब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपा-
 विधेयस्यासीद् यस्त्रिनयन विषं संहतवतः।
 स कल्पाषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
 विकारोऽपिश्लाध्यो भुवनभयभंगव्यसनिनः॥
 असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे
 निवर्तन्ते नित्यं जगति जगिष्वो यद्यप्ये विशिष्यात् ॥

स पश्यन्तीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्
स्मरः स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः॥

मही पादाघाताद् व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम्।
मुहुर्द्यौर्दोस्थं यात्यनिभृत जटाताडिततटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता॥

वियद्व्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते।
जगद्धीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-
त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिमदिव्यं तव वपुः॥
रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रोधनुरथो
रथांगे चन्द्रार्कौ रथचरणपाणिः शर इति।
दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बर विधि-
र्विधयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः॥

हरिस्ते साहस्रं कमल बलिमाधाय पदयो-
र्यदिकोने तस्मिन् निजमुदहरन्नेत्रकमलम्।
गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम्॥

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
 क्वकर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते।
 अतस्त्वां संप्रेक्ष्य क्रतुषु फलदान प्रतिभुवं
 श्रुतौ श्रद्धां बध्वा हृदपरिकरः कर्मसु जनः॥
 क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता-
 मृषीणामात्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः।
 क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफल विधानव्यसनिनो
 धुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः॥
 प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
 गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा।
 धनुष्याणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं
 त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः॥
 स्वलावण्याशंसा धृतधनुषमह्नाय तृणवत्
 पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्यायुधमपि।
 यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना-
 दवैति त्वामद्धा बत वरद मुग्धा युवतयः॥
 श्मशानेष्वाक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचरा-
 श्चिताभस्मालेपः सृगपि नृकरोटीपरिकरः।

अमंगल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं
 तथापिस्मर्तृणां वरद परमं मंगलमसि॥
 मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः
 प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदृशः।
 यदा लोक्याह्लादं हृद इव निमज्यामृतमये
 दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपियमिनस्तत्किलभवान्॥
 त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह-
 स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च।
 परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता बिभ्रतु गिरं
 न विद्वस्तत्त्वं वयमिहतु यत्त्वं न भवसि॥
 त्रयीं तिस्रोवृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा-
 नकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत् तीर्णविकृति।
 तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः
 समस्तं व्यस्तंत्वां शरणद गृणात्योमिति पदम्॥
 भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहां-
 स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम्।
 अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि
 प्रियायास्मै धम्ने प्रणिहितनमस्योऽस्मि भवते॥

वपुष्प्रादुर्भावात् अनमितमिदं जन्मनि पुरा
 पुरारे नैवाहं क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान् ।
 नमन्मुक्तः संप्रत्यतनुरहमग्रेष्यनतिमान्
 महेश क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥
 नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो
 नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।
 नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो
 नमः सर्वस्मै ते तदिदमतिसर्वाय च नमः ॥
 बहलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमोनमः
 प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमोनमः ।
 जनसुखकृते सत्वोद्विक्तौ मृडाय नमोनमः
 प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमोनमः ॥
 कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं
 क्व च तव गुणसीमोल्लंघिनी शश्वद्विद्धिः ।
 इति चकितममं दीकृत्य मां भक्तिराधाद्
 वरद, चरणयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥
 असितगिरिसमं स्यात्कंजलं सिन्धुपात्रे
 सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रमुर्वी ।

लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं
 तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥
 श्रीपुष्पदन्त मुखपंकजनिर्गतेन
 स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
 कंठस्थितेन पठितेन समाहितेन
 सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः ॥
 महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।
 अघोरान्नापरो मंत्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥
 इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः ।
 अर्पिता तेनदेवेशः प्रीयतां मे सदा शिवः ॥

व्याप्त चराचरभाव विशेषं, चिन्मयमेकमनन्तमनादिम् ।
 भैरवनाथमनाथशरण्यं तन्मय चित्ततया हृदि वन्दे ॥
 त्वन्मयमेतदशेषमिदानीं भाति ममत्वदनुग्रहशक्त्या ।
 त्वं च महेश सदैव ममात्मा स्वात्ममयं मम तेन समस्तम् ॥
 स्वात्मनि विश्वगते त्वयि नाथे तेन न संसृतिभीतेः कथास्ति ।
 सत्त्वपि दुर्धर दुःख विमोह त्रास विधायिषु कर्म गणेषु ॥
 अन्तक मां प्रति मा दृशमेनां क्रोधकरालतमां विदधीहि ।
 शंकर सेवन चिन्तन धीरो भीषण भैरव शक्तिमयोऽस्मि ॥
 इत्थमुपोढभवन्मय संवित् दीधिति दारित भूरितमिस्रः ।
 मृत्युर्यमान्तक कर्म पिशाचैर्नाथ नमोऽस्तु न जातु विभेमि ॥
 प्रोदित सत्य विबोध मरीचि प्रोक्षित विश्व पदार्थ सतत्वः ।
 भाव परामृत निर्भर पूर्णं त्वय्यहमात्मनि निर्वृत्तिमेमि ॥
 मानस गोचरमेति यदैव क्लेशदशातनुताप विधात्री ।
 नाथ ! तदैव मम त्वदभेद स्तोत्र परामृत वृष्टिरुदेति ॥
 शंकर सत्यमिदं व्रतदानस्नान तपो भवताप विनाशि ।
 तावक शास्त्र परामृत चिन्तास्यन्ध्यति चेतसि निर्वृत्तिधारा ॥
 नृत्यति गायति हृष्यति गाढं संविदियं मम भैरवनाथ ।
 त्वां प्रियमाप्य सुदर्शनमेकं दुर्लभमन्य जनैः समयज्ञम् ॥
 वसुरसपौषे कृष्ण दशप्यामभिनवगुप्तः स्तवमिममकरोत् ।
 येनविभुर्भवमरुसन्तापं शमयति झटिति जनस्य दयालुः ॥
 हरिरेव जगत् जगदेव हरिः हरितो जगतो न हि भिन्नमणुः ।
 इति यस्य मतिः परमार्थगतिः स नरो भवसागरमुत्तरति ॥
 आदौअन्ते चिद्रसरूपं मध्ये चिद्रस बुदबुदरूपम् ।
 भातं भातं भारूपंस्यात् नो भातं चेतन्यं न त्वगम् ॥

आरती गुरुदेव की

जय गुरुदेव हरे जय जय गुरुदेव हरे,
मम सदगुरु श्रीलक्ष्मण क्षण में कष्ट हरे ॥ १ ॥
सबलक्षण सुन्दर तू सर्वसंकट हारी।
अन्तस्तमहर्ता तू भव अर्णव तारी ॥ २ ॥
सौम्यमूर्ति तू साजे अवहितजन ध्यावे।
भुक्ति-मुक्ति के दाता मांगत कर जोरे ॥ जय. ॥ ३ ॥
जिस दिन तुझको पाया निखर उठी काया।
भव-बन्धन सब बिखरे हरली मम माया ॥ जय. ॥ ४ ॥
हे मम सदगुरु! हर लो दुष्कृत जन्मों के ।
मेरे पालनकर्ता द्वार पड़ा तेरे ॥ जय. ॥ ५ ॥
मल मेरे सब काटो हृदयकमल विकसे।
अन्तस्त्रय मेरा नित तुझ में लीन रहे ॥ जय. ॥ ६ ॥
श्रीगुरुपद से जन्मे धूल से भाल सजे।
विधि के कलुषित अक्षर विनशे हिम जैसे ॥ ७ ॥
तनमन सौंपू तुझको हे सदगुरु प्यारे।
नाम स्मरण जप में नित, रहूं मगन तेरे ॥ जय. ॥ ८ ॥
मैं बुद्धिहीन हूँ चंचल तन मेरा निर्बल।
एकबार अपनाओ जन्म सफल होवे ॥ जय. ॥ ९ ॥
श्रीलक्ष्मण गुरुदेव की आरती जो गावे।
वह शिवभक्त निःसंशय शिवसम हो जावे ॥ १० ॥
जय गुरुदेव हरे जय जय गुरुदेव हरे।
मम सदगुरु श्रीलक्ष्मण क्षण में कष्ट हरे ॥